

DIUMENGE III DE PASQUA (B)
Homilia del P. Emili Solano, monjo de Montserrat
15 d'abril de 2018
Fets 3, 13-15, 17-19/ 1Jn 2, 1-5a / Lc 24, 35-48

Germans.

Els evangelis d'aquest tercer diumenge de Pasqua narren les primeres aparicions de Jesús, poc després de la Resurrecció. El text que hem escoltat feia referència a l'episodi dels deixebles que caminaven cap a Emaús.

Els anomenats deixebles d'Emmaús es trobaven desconcertats. Senten la ruptura d'una experiència idíl·lica amb Jesús, caminen cap a un "no res" sentint-se fràgils, orfes i desesperats.

És una situació que potser ens és propera. També en nosaltres poden sorgir interrogants semblants, en tornar decebuts de molts panorames que se'ns presenten en la vida corrent com fantàstics ... i resulta que eren ruïnosa.

¿Es dirigeix la nostra cultura cap a un benestar permanent i durador o només a curt termini? ¿On és el Senyor ressuscitat? ¿Ja el deixem caminar al nostre costat? ¿No estarem dibuixant una societat a la nostra mida sense comptar amb la resurrecció del Senyor?

Un cop més l'evangeli ens convida a desitjar l'encontre amb el Senyor. No perquè ens resolgui d'un tres i no res les nostres peticions o inquietuds. Sinó que l'evangeli ens ajudarà a que siguem capaços de reconèixer el Senyor allà on ens trobem, descobrint que la presència de Déu ho omple tot. No es tracta d'esperar signes extraordinaris, sinó de creure la paraula de l'evangeli que hem escoltat: «Jesús mateix es presentà enmig d'ells».

Efectivament. Jesús ressuscitat és present enmig dels seus, enmig de la seva Església. Està present en els sagraments: és Ell qui bateja, és Ell qui perdona els pecats ... Està present de manera especial en l'Eucaristia, lliurant-se per amor a cada un amb el seu poder infinit. Està present en els germans, sobretot en els més pobres i necessitats. Està present en l'autoritat de l'Església ... La vida cristiana no consisteix a viure unes idees, per boniques que fossin. El cristià viu d'una presència que ho omple tot: la presència viva de Crist ressuscitat. I el temps de Pasqua ens ofereix la gràcia per captar més intensament aquesta presència, per acollir-la sense condicions, per viure d'ella.

Si tinguéssim el cor net, contemplar una floreta o un insecte n'hi hauria prou per elevar-nos a les altures de la mística. El problema no és que Déu estigui absent, sinó que tenim la vista fixa en el nostre melic, en les nostres apetències i els nostres egoïsmes interessats, i no som capaços de veure que absolutament tot el que hi ha al nostre voltant és un reflex de la bellesa de Crist.

Demaneu que la intercessió de la Mare de Déu en ajudi a confiar en el Senyor, que als seus apòstols «els obrí els ulls perquè comprenguessin el sentit de les Escriptures».